

פאר המסכתא

יומא דף טו.

לע"נ
רבקה בתי'ה בת מרדכי ע"ה
פרנסקי

רש"י
לחטאת לה' על עולת התמיד. מעשה חטאת על עולת התמיד, והחטאת טעונה ו, ז, ח, ט) פיסוק מתנות שהרי דמה ניתן על ארבע קרנות, אף עולת התמיד יש זה ג, ד) פיסוק מתנות, לא שביטלו ממנו מעשה עולה שהרי עולה היא, אלא שניהן נוהגין זה:

גמ'
וליתין א, ב) שתים שהן ארבע כמעשה עולה ו, ז, ח, ט) וארבע שהן ארבע כמעשה חטאת

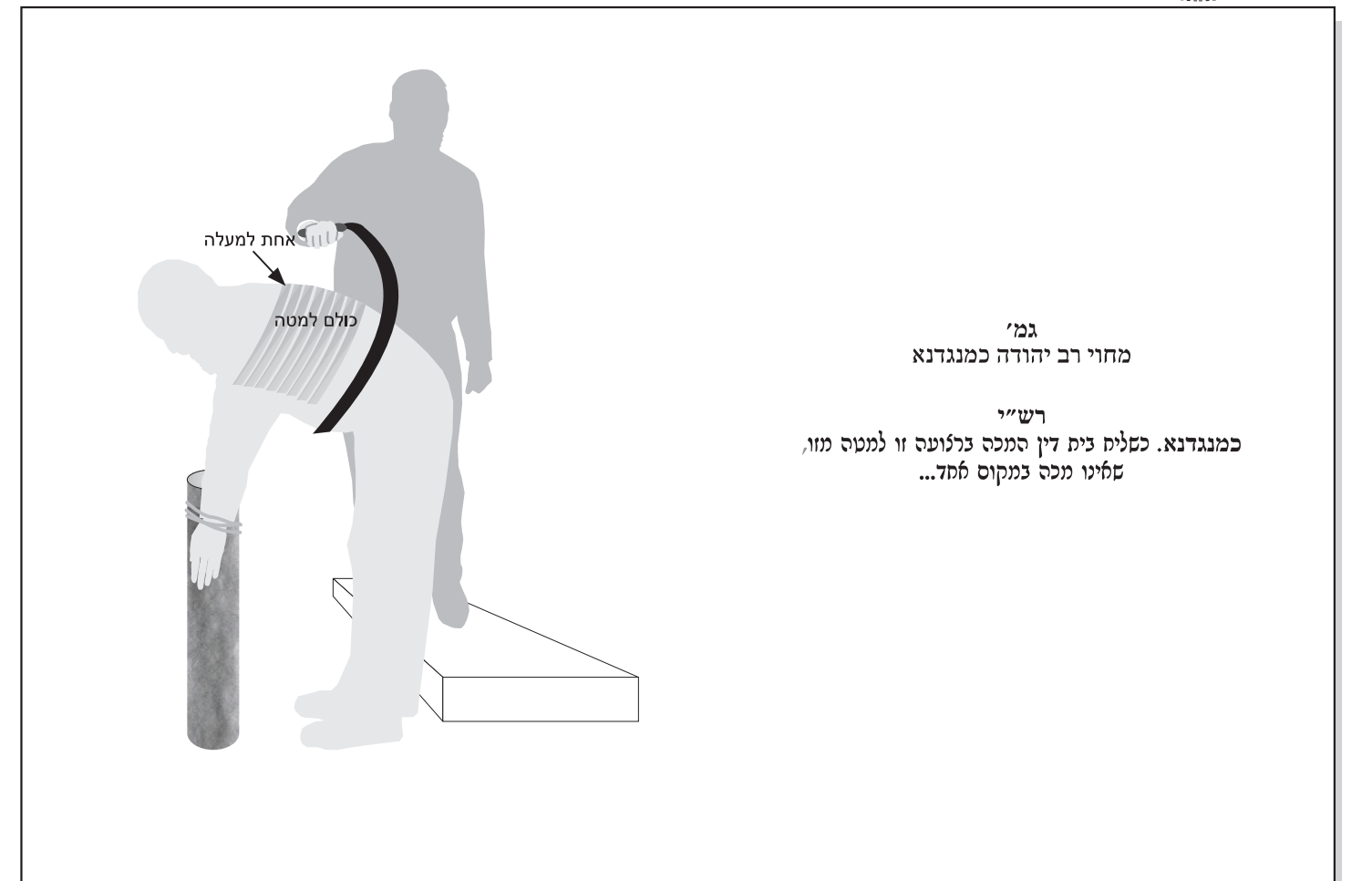
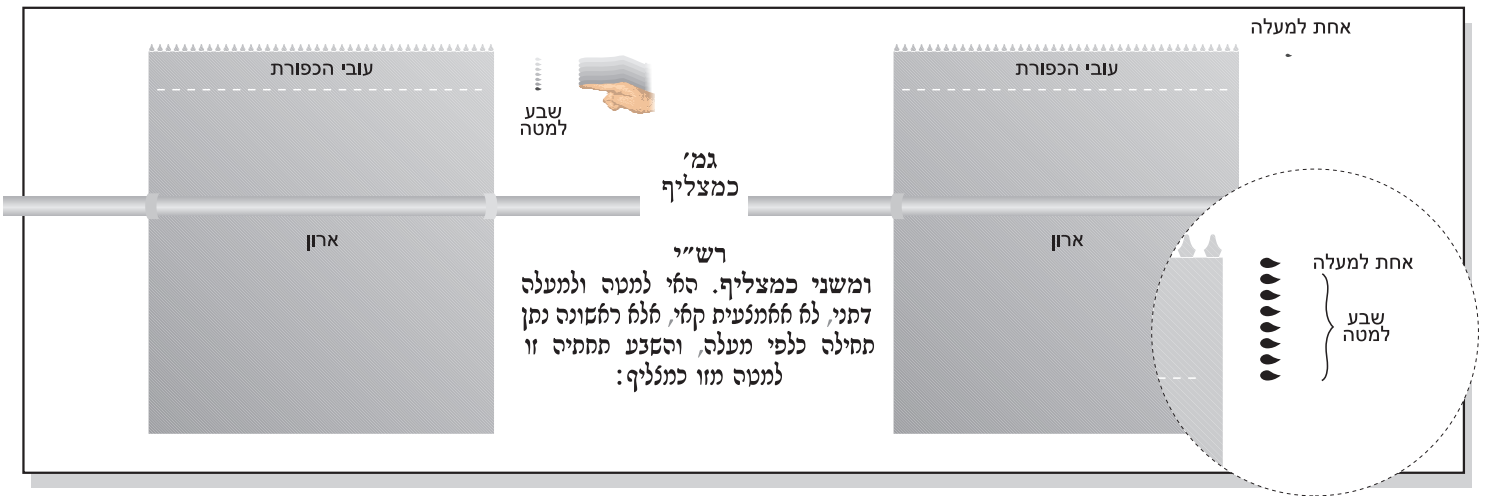
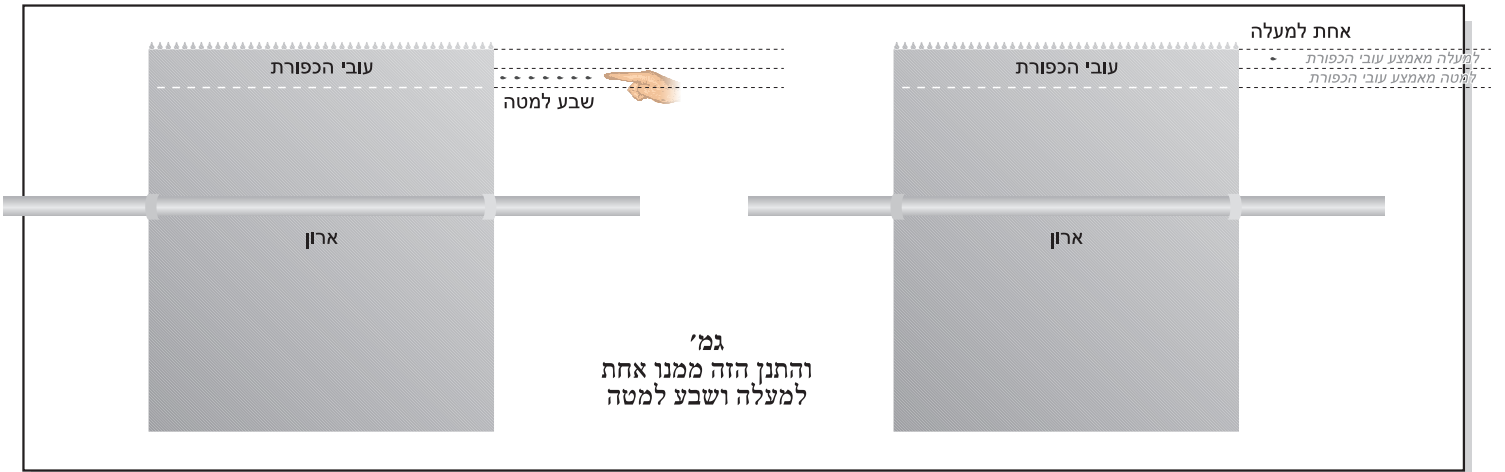
גמ'
וניתיב א) אחת שהיא שתים למטה כמעשה עולה י, ב) שתים שהן למעלה כמעשה חטאת

רש"י
וניתיב אחת וכו'. א) דס עולה ניתן למטה
מחוט הסיקרא ז) ודס החטאת למעלה...

פאר המסכתא

יומא דף טו.

לע"נ
רבקה בתי'ה בת מרדכי ע"ה
פרנסקי

פאר המסכתא

יומא דף טו.
תוס' ישנים

לע"נ
רבקה בתי'ה בת מרדכי ע"ה
פרנסקי

עובי הכפורת

שבע למטה

ארון

אחת למעלה

עובי הכפורת

ארון

תוס' ישנים ד"ה הזה ממנו י"ל דק"ד דהכי קאמר לא למעלה ממש צמשכו של מעלה ולא למטה ממש:

עובי הכפורת

שבע למטה

ארון

אחת למעלה

עובי הכפורת

ארון

תוס' ישנים ד"ה כמנגדנא ורצינו הזקן פירש ... כשהזה מלמעלה אצבעותיו למעלה וגז ידו למטה וכשהזה למטה אצבעותיו למטה

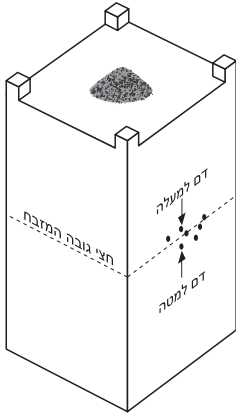
תוס' ישנים ד"ה כמנגדנא
ורצינו הזקן פירש ... אותו שלוקה מוטה על העמוד
(א) ומכין אותו שלישי מלפניו (ב) ושני שלישי
מאחוריו, (א) נמצא שאצבעותיו למעלה כשמכה
מלפניו, (ב) ואצבעותיו למטה כשמכה מאחוריו...

ב

א

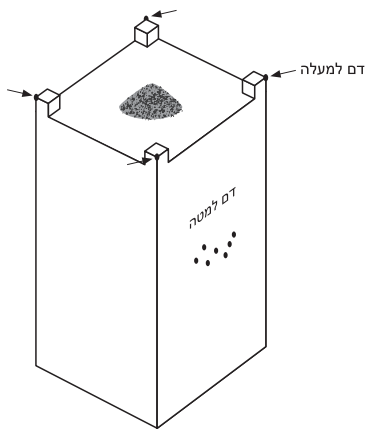
פאר המסכתא

יומא דף טו.

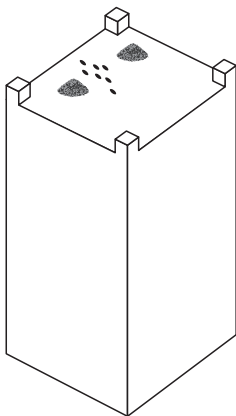

גמ'
והתנן הזה ממנו על טהרו של מזבח
שבע פעמים, מאי לאו אפלגיה דמזבח

רש"י
אפלגיה. נגד אמנע גובה קירו... וכיון דשבע הזאות הוה
המזה, אי אפשר לזמנא שלא יהא מהן לא למעלה ולא למטה.

תוס'
מאי לאו אפלגיה דמזבח. ואס כן מנינו דמיס שחייין למטה וחייין למעלה,
דמתחילה נתן על הקרנות ואחר כך על חצי המזבח, ורש"י לא פירש כן:

גמ'
אמר רבה בר שילא לא, אגופיה דמזבח

רש"י
אגופיה דמזבח. על גגו, ומאי לשון "טהרו" על סס שמטהר ומפנה
הקטורת שנשרף עליו בצקר, וחוסיהו אילך ואילך, ומזה על מקום הגילוי...

פאר המסכתא

יומא דף טו:

לע"נ
רבקה בתי'ה בת מרדכי ע"ה
פרנסקי

גמ'
ניתוב ל, מ) ברישא דחטאת,
והדר ב) ניתוב דעולה

גמ'
ניתוב נ) דרומית מזרחית,
והדר ס, ע) צפונית מערבית
וקרן דרומית מזרחית לא הוה ליה יסוד

תוס'
ניתוב דרומית מזרחית... ולא הוה מני
לשנויי כיון דעולה נשחטת בצפון וקיצול דמה
בצפון, יהיב מזרחית צפונית דפגע ביה ברישא,
שהוא סמוך לו יותר מלקרן מזרחית דרומית

שוחט

פגע ביה ברישא

שוחט

פגע ביה ברישא

פאר המסכתא

יומא דף טו:

לע"נ
רבקה בתי'ה בת מרדכי ע"ה
פרנסקי

גמ'
נתיב ברישא ב' מערבית דרומית
והדר מ, ל' מזרחית צפונית

גמ'
כיון דאמר מר כל פינות שאתה פונה לא יהו
אלא דרך ימין למזרח, ברישא בהווא (מזרחית
צפונית) פגע (לפני מערבית דרומית)

רש"י
ברישא בהווא פגע. כשעלה בכבש ופונה לימין, פוגע בקרן מזרחית
דרומית מחילה, ושם אי אפשר ליתן משוס דאין לה יסוד, ומקיף ובא
עד מזרחית צפונית ונותן, ואף על גב דלמתן דם עולה אינו עולה
בכבש, דהא על הרצפה עומד והכלי בידו חורק למרחוק דכתיב חרקו,
דהא למטה מן החוט הסקרא הוא נותן, אפילו הכי כיון שצחטאת
שניתנה בעליונה של קרן כריך לעלות בכבש דרך הדרום ופונה למזרח,
הכי נמי בכל הדמים, אף על פי שנותנן למטה, מתחיל להקיף מדרך
הדרום שהוא פניו של מוצח כפתח כניסת הבית, ומשם פונה לימין:

תוס'
נתיב ברישא מערבית דרומית... ואף
על גב דאי שחט על ירך המוצח צפונית
פגע ברישא דרך ימין לקרן מערבית
דרומית מקמי קרן מזרחית צפונית

צפון המזבח

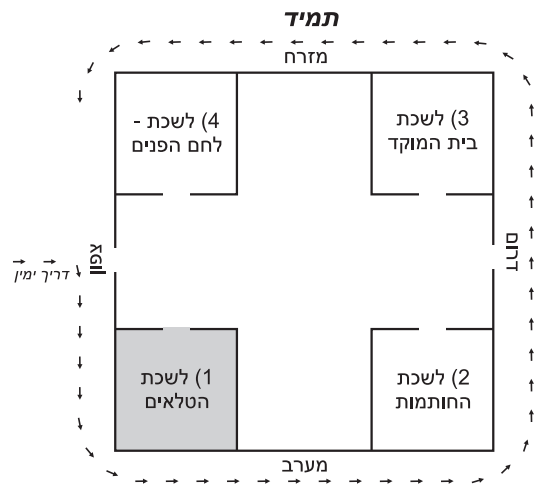
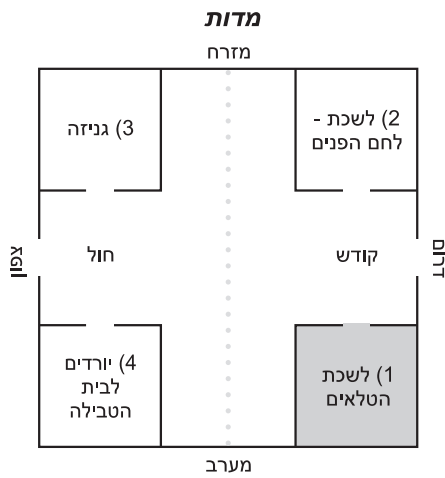
פתח

פאר המסכתא

יומא טו: - טז.

בית המוקד

בסוגיא זו של בית המוקד הוצרכנו לעשות מזרח בראש העמוד כדי להקביל לצורות הנמצאות בגמ'

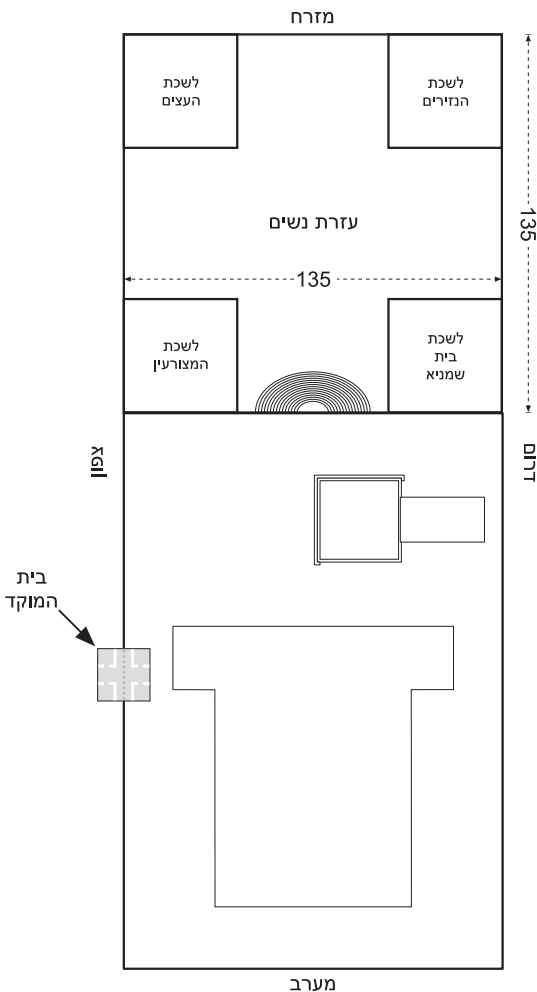

משנה מדות פרק א' משנה ו'

וארבע לשכות היו בבית המוקד כקייטונות פתוחות לטרקלין. שתיים בקודש ושתיים בחול. וראשי פספסין מבדילין בין קודש לחול. ומה היו משמשות. (1) מערבית דרומית. היא היתה לשכת טלאי קרבן. (2) דרומית מזרחית. היא היתה לשכת עושי לחם הפנים. (3) מזרחית צפונית. בה גנזו בני חשמונאי את אבני המזבח ששקצום מלכי יון. (4) צפונית מערבית. בה יורדים לבית הטבילה.

משנה תמיד פרק ג' משנה ג'

אמר להם [הממונה]. צאו והביאו טלה מלשכת הטלאים. והרי לשכת הטלאים היתה במקצוע צפונית מערבית. וארבע לשכות היו שם. (1) אחת לשכת הטלאים. (2) ואחת לשכת החותמות. (3) ואחת לשכת בית המוקד. (4) ואחת לשכה שהיו עושין בה לחם הפנים.

גמ'

דתנן עזרת נשים היתה אורך מאה ושלושים וחמש על רוחב מאה ושלושים וחמש, וארבע לשכות היו בארבע מקצועותיה. ומה היו משמשות, דרומית מזרחית היא היתה לשכת הנזירים - ששם נזירים מבשלים את שלמיהן ומגלחין שערן ומשלחין תחת הדרוד. מזרחית צפונית היא היתה לשכת (דיר) העצים - ששם כהנים בעלי מומין עומדין ומתליעין בעצים, שכל עץ שיש בו תולעת פסול לגבי מזבח. צפונית מערבית היא היתה לשכת המצורעין. מערבית דרומית - אמר רבי אליעזר בן יעקב שכחתי מה היתה משמשת. אבא שאול אומר בה היו נותנין יין ושמן, והיא היתה נקראת לשכת בית שמניא.